

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבב"ב שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

(השם המלא) מרדכי מילר

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון ר"פ שמונת תשפ"ב

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שזלו היא התעוררות נפלא ונדא קאר ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יקרה לו
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ואלה שמות בני ישראל

אֲשֶׁרִי שְׂיֵאחֹז בּוֹ

מי שרוצה לזכות לתשובה, יהיה רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה. כי יש נון שערי תשובה, ומ"ט שערים יכול כל אדם לכנס בהם ולהשיגם, אך שער החמשים הוא בחינת התשובה של השם יתברך בעצמו, כביכול, כי גם אצלו יתברך מצינו בחינת תשובה, כמו שכתוב שובו אלי ואשובה אליכם, ואלו המ"ט שערי תשובה הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות שנים עשר שבטי יה, כי כל שער ושער יש לו אות ממ"ט אותיות השבטים, והנה הכל הפצים ליראה את שמו, ואף על פי כן לאו כל אדם זוכה לעשות תשובה. כי יש אחד שאין לו התעוררות כלל לתשובה, ואפלו מי שיש לו התעוררות לתשובה, אינו זוכה להגיע אל האות והשער של תשובה השיף לו, ואפלו אם מגיע לשם, יכול להיות שהשער של תשובה סגור, ומחמת כל זה אין האדם זוכה לתשובה. ועל ידי אמירת תהלים, אפלו מי שאין לו שום התעוררות לתשובה, הוא מתעורר לעשות תשובה, וגם זוכה על ידי תהלים להגיע אל השער ואות השיף לו ולפתח השער. נמצא שזוכה על ידי תהלים לעשות תשובה, וכו'.

וזהו ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו סופי תבות הם אותיות תהלים ואותיות תשובה. כי על ידי תהלים זוכין לתשובה, שהיא בחינת שמות בני ישראל הבאים מצרימה וכו'. כי מ"ט שערי תשובה הם בחינת מ"ט אותיות שיש בשמות בני ישראל, הבאים מצרימה, להזדכך שם כנ"ל, וזה שאנו רואין, שבמי תשובה, דהינו באלול ועשרת ימי תשובה, כל ישראל עוסקין אז באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסגל לתשובה כנ"ל. ועל פן הוא דבר גדול מאד לעסק תמיד באמירת תהלים, כי תהלים הוא התעוררות גדול מאד מאד להשם יתברך, אשרי שיאחז בו:

ליקוטי מוהר"ן תנינא ע"ג

שובבי"ם ת"ת

טוֹעֲמִיָּה

ענינא דיומא

מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים הַרְבֵּה

מוֹהַרְנֵ"ת ז"ל הָיָה לוֹ כִּידוּעַ הַרְבֵּה שְׁעוֹרִים קְבוּעִים מִחֲצוֹת לַיְלָה עַד לְמַחֲרַת בְּעָרוֹב הַיּוֹם, בֵּין הַשְּׁעוֹרִים הָיָה אוֹמֵר "יוֹם תְּהִלִּים" לְגַמֵּר הַתְּהִלִּים בְּכָל שָׁבוּעַ. וּבִימֵי תְּשׁוּבָה וּסְפִירָה וְשׁוֹבְבֵי"ם וְכִיּוֹצֵא הָיָה מוֹסִיף עוֹד מִזְמוֹרִים עַל פִּי מָה שֶׁכָּתַב רַבֵּנוּ ז"ל בְּלִיקוּטֵי מוֹהַר"ן תְּנִינָא סִימֵן ע"ג שְׁתְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתְּשׁוּבָה וְכוּ' עֵינֵי שָׁם קָצַת בְּאֲרִיכוֹת גָּדֹל מֵעֵלָת אֲמִירַת תְּהִלִּים.

אוצר נחמני כג

שֶׁשֶׁבֶת הוּא בְּחִינַת בִּינָה כַּמְבֹאָר בַּזְהַר הַקָּדוֹשׁ, וּבִינָה הוּא שְׁרֵשׁ בְּחִינַת תְּשׁוּבָה כִּידוּעַ וְכִמוֹ שְׁכַתּוֹב וּלְכַבּוֹ יְבִין וְשָׁב. וְעַל כֵּן שֶׁשֶׁבֶת הוּא בְּחִינַת תְּשׁוּבָה כִּי"ל כַּמָּה פְּעָמִים, וּמִחֲמַת שְׁאֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים מְסַגֵּל לְתְּשׁוּבָה, עַל כֵּן מְרַבִּים בְּמִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים בְּשֶׁשֶׁבֶת נִם בְּסִדְרַת הַתְּפִלָּה, וְרַבִּים מִיִּשְׂרָאֵל נוֹתְנִים לוֹמֵר מִזְמוֹרֵי תְּהִלִּים הַרְבֵּה בְּכָל שֶׁשֶׁבֶת.

יקרא דשבתא ח"ב עג

וימרו את חייהם

טוֹעֲמִיָה

ברשת השבוע

הֵם בְּעֲצָמָם מִשְׁעֲבָדִים בְּעֲצָמָן

פְּרַעַה וּמִצְרַיִם זֶה בְּחִינַת הַקְּלָפוֹת, בְּחִינַת כַּח הַמְדָּמָה, כְּמוֹ שְׁמִבְּאֹר
בְּהַתּוֹרָה "וַיְהִי מִקֵּץ" שֶׁפְּרַעַה וּמִצְרַיִם הֵם בְּחִינַת הַמְדָּמָה, שְׁזֵה עֵקֶר
הַגְּלוּת, כְּשֶׁהִכַּח הַמְדָּמָה, שְׁמִשָּׁם כָּל הַתְּאוּוֹת וְהַבְּלוּלִים
וְכוּ', מִתְגַּבֵּר עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁהוּא הַשָּׂכֵל כַּנ"ל.

וְזֵה בְּחִינַת גְּדֹל הָעֲבָדוֹת שֶׁל מִצְרַיִם שֶׁהֶעֱבִידוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפִרְךְ,
כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, תִּכְבֵּד הָעֲבוּדָה וְכוּ' וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעֲבֹדָה קָשָׁה
בְּחֶמֶר וּבִלְבָנִים, כִּי עֵקֶר הָעֲבָדוֹת וְהַמְרִירוֹת שְׁסוּבְלִין רַב
הָעוֹלָם הָרוֹדְפִים אַחַר הַמָּמוֹן שֶׁהֵם עֲבָדִים לְעֲצָמָן
וּמִשְׁעֲבָדִים עִם עֲצָמָם בְּקִשֵׁי וּמְמַרְרִין אֶת חַיֵּי עֲצָמָן בְּעֲבוּדָה
קָשָׁה בְּחֶמֶר וּבִלְבָנִים, שְׁבוֹנִין לְעֲצָמָן בְּנִינִים גְּדוּלִים כְּמוֹ
פֶתֶם וְרַעְמָסֶס, כְּדִי לְמַרֵר חַיֵּי עֲצָמָן בָּהֶם וּבְכָל עֲבוּדָה קָשָׁה
בְּשָׂדֵה, שֶׁהֵם נָעִים וְנָדִים תָּמִיד עַל פְּנֵי הַשָּׂדֵה בְּדַרְכֵי
רְחוֹקִים וְסוּבְלִים מְרִירַת הַשְּׁעָבוֹד מְאֹד מְאֹד מֵה שֶׁהֵם
בְּעֲצָמָם מִשְׁעֲבָדִים בְּעֲצָמָן.

וְהַכֹּל בָּא מִכַּח הַמְדָּמָה שֶׁהוּא בְּחִינַת גְּלוּת מִצְרַיִם בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן,
שְׁזֵה הַמְדָּמָה מְטַעֵה וּמְבַלְבֵּל אֶת הָאָדָם בְּתְאוּוֹת וּבְמוֹתְרוֹת
וּמִשְׁעֵבֵד בּוֹ בְּפִרְךְ וּבְעֲבוּדָה קָשָׁה וְכוּ', כִּי עֵקֶר הָעֲבָדוֹת
וְהִיגִיעוֹת בְּבְחִינַת הַמְדָּמָה כַּנ"ל.

ליקוטי הלכות עבודת אלילים ג' ד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר מרדכי יעקב ראטנבערג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בעבודה קשה

הַמְּנִיעָה הַגְּדוֹלָה מִכָּל

דַּע, שְׁלֹכֵל אֶחָד אֵין לוֹ מְנִיעוֹת רַק כְּפִי כַחוֹ, כְּפִי מַה שְׁיִכּוֹל לְשֵׂאת וּלְעַמֵּד בָּהֶם אִם יִרְצֶה. וּבְאַמֶּת אֵין שׁוּם מְנִיעָה, כִּי גַם בְּהַמְּנִיעָה בְּעֲצָמָה מְלַבֵּשׁ שֵׁם ה' יִתְבָּרַךְ וּכְמִבְאָר בְּמָקוֹם אַחֵר. וְהַמְּנִיעָה הַגְּדוֹלָה שְׁבִכָּל הַמְּנִיעוֹת הִיא מְנִיעַת הַמֶּת, דְּהֵינּוּ מַה שְׁמַחוּ וּלְבוֹ חֲלוּקִים מֵה' יִתְבָּרַךְ אוֹ מִהַצְּדִיק, כִּי אֶפְלוּ בְּשִׂמְשִׁיבַר הַמְּנִיעוֹת שְׁיִישׁ לוֹ לְנִסְעַ לְהַצְּדִיק הָאֵמֶת וּבֵא לְשֵׁם, עִם כָּל זֶה, בְּשִׂמְחוּ חֲלוּק וְקִשָּׁה לוֹ קִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק, וַיִּישׁ לוֹ עַקְמוּמִיּוֹת בְּלִבּוֹ עַל הַצְּדִיק, זֹאת הַמְּנִיעָה מוֹנֵעַ אוֹתוֹ יוֹתֵר מִכָּל הַמְּנִיעוֹת:

וְכֵן בְּתַפְלָה, שְׁבִתְחִלָּה יֵישׁ לוֹ כְּמָה מְנִיעוֹת עַל הַתַּפְלָה, וְאַחֵר כֶּד בְּשִׁעוּבֵר עֲלֵיהֶם וּבֵא לְהַתְּפַלֵּל, בְּשִׁלְבוֹ עֵקֶם וּפְתִלְתֵּל מֵה' יִתְבָּרַךְ, זֹאת הַמְּנִיעָה גְּדוֹלָה מִכָּל מַנְ"ל, הֵינּוּ בְּחִינַת לְבִי סְחָרְחָר. תְּרַגּוּם 'סְבִיב' סְחָר סְחָר. דְּהֵינּוּ שְׁלִבּוֹ מְסַבֵּב וּמְקַף וּמְעַקֵּם בְּעַקְמוּמִיּוֹת וְקִשְׁיוֹת וּכְפִירוֹת עַל ה' יִתְבָּרַךְ, שְׁזֵה בְּחִינַת וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה וְכוּ'. וְאִיתָא בְּתַקוּנִים בְּקִשְׁיָא וְכוּ', הֵינּוּ הַקִּשְׁיוֹת שְׁבִלְבוֹ, שְׁהֵם הַמְּנִיעָה הַגְּדוֹלָה מִכָּל מַנְ"ל, וְאִזִּי צְרִיךְ לְצַעֵק לְאָבִיו שְׁבִשְׁמַיִם בְּקוֹל חֲזָק מֵעַמְקֵי הַלֵּב, וְאִזִּי ה' יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ וּפּוֹנֶה לְצַעֵקְתּוֹ. וַיְכּוֹל לְהִיוֹת, שְׁמֹזָה בְּעֲצָמוֹ יִפֵּל וַיִּתְּבַטֵּל לְגַמְרֵי כָּל הַקִּשְׁיוֹת וְהַמְּנִיעוֹת הַנִּ"ל, וְעַל כָּל פָּנִים ה' יִתְבָּרַךְ שׁוֹמֵעַ קוֹלוֹ, שְׁזֵה יְשׁוּעָתוֹ. וְזֵה אוֹתִיוֹת קִשְׁיָא רָאשֵׁי תְבוֹת שְׁמַע יִי קוֹלֵי אֶקְרָא, שְׁצְרִיךְ רַק לְקָרוֹת לֵה', בְּשִׂמְתַּגְּבֵר עָלָיו הַקִּשְׁיָא וְהַכְּפִירָה כַּנִּ"ל:

ליקומי מוהר"ן תנינא מ"ו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יהושע מאיר דויטש הי"ו
לרגל שמחת הולדת הנכדה תח"י למזל טוב

זִמִּין לְמִיָּהוּי בְּכָל יוֹם מִחֻדָּשׁ

עקר העצה לקיום התורה הוא להתחיל בכל יום מחדש וכו'. פי עקר קבלת התורה הוא שנזכה לקימה, פי לא המדרש הוא העקר אלא המעשה. ולהכניס קיום התורה בעולם זה קשה וכבד מן הכל, פי יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום, וכמו שאמרו רז"ל, וצריכין לזה עצות עמקות מאד בכל דור ודור ובכל יום ויום. וזה עקר הוכוח והפלפול הארץ שהיה בין משה ובין השם יתברך כל שבעת הימים שמאן משה בשליחותו, פי כל עקר קטב טענותיו היה שאינו רוצה לילך בשליחותו מחמת רבוי החולקים שמערבבין העולם, שהם בחינת דתן ואבירם, ויצר לב האדם של כל אחד ואחד רע מנעוריו, ועל כן אני יודע שיקלקלו בכל פעם, וכמו שרמז לו השם יתברך בפסוק ראה ראיתי וכו' רואה אני שסופן לחטא, וכמו שאמרו רז"ל, ועל כן לא רצה להתחיל לילך. וכמו שכתוב שלח נא ביד תשלח, ופרש רש"י, יודע אני שאיני מכניסם לארץ ואיני גואלם לעתיד וכו'. וכל זה מחמת רבוי הקלוקלים שלהם אז ואחר כך בכל דור, פי אז במדבר נסו אותו יתברך עשר נסיונות. וכן בכל דור, שעל ידי זה כל אריכת הגלות.

ועל כן שאל, ואמרו לי מה שמוז וכו' הינו מאחר שכבר אמרתי להם אלקי אבותיכם שלחני אליכם, ואף על פי כן ישאלו מה שמוז, שמוזבן כוננתם שאין מספיק להם ידיעת השם הזה לבד שהוא אלקי אבותיכם, רק הם שואלים עדין מה שמוז, שנראה כוננתם במה יתקיים שמו יתברך אצלם לעולם שיזכרו אותו תמיד ולא ישכחוהו ועל כן אני מבקש מה אמר להם, השיב לו ה' יתברך אהיה אשר אהיה וכו':

והענין, פי מבאר בהתורה קרא את יהושע בסימן ו' שכשהאדם רוצה לעשות תשובה הוא בבחינת אהיה, שהוא בחינת אנה זמין למיָהוּי שמתחיל שיהיה לו הויה בעולם וכו', עין שם היטב. ומבאר שם שצריכין לעשות תשובה על תשובה, פי אפלו בשעה שאומר חטאתי, אינו זך בלי פניה וכו'. ואפלו מי שכבר עשה תשובה שלמה צריך גם כן לעשות תשובה על השגתו הראשונה וכו', עין שם כל זה היטב. נמצא, שאהיה מרמז שצריכין להתחיל בכל פעם מחדש בבחינת אנה זמין למיָהוּי כאלו לא היה לו עדין שום הויה בעולם וכנ"ל. וזהו עקר העצה לקיום התורה שהוא שמו יתברך, על כן השיב לו, אהיה אשר אהיה, שמרמז שצריכין להתחיל להזמין עצמו בכל פעם שיהיה לו הויה בעולם שיכיר אותו יתברך וכנ"ל. וזהו אהיה אשר אהיה שתי פעמים, פי צריכין להתחיל התחלה אחר התחלה. וכמו שמבאר לעיל שצריכין לעשות תשובה על תשובה:

ליקוטי הלכות קרה"ת ו'

טוֹעֲמִיָּה

ההולכים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, עֵקֶרָה תְּלוּיָה בְּעִזּוֹת דְּקִדְשָׁה בְּמִבְאָר בְּהַתּוֹרָה הַנִּ"ל. וְלִהְפֹּךְ, עֵזִי פָּנִים דְּסִטְרָא-אַחְרָא אִין לָהֶם חֵלֶק בַּתּוֹרָה וְכוּ', וְעַל-כֵּן מֹשֶׁה רִבְּנוּ שְׁהִיָּה מוּכָן לִתְּנֵי הַתּוֹרָה לְיִשְׂרָאֵל, עַל-כֵּן בְּתַחֲלַת גְּדוּלוֹ, כְּשִׁיְצֵא לְהַסְתַּכֵּל בְּיִשְׂרָאֵל - נָתַן יָב עַל זֶה בְּיֹתֵר, וְכִשְׁהַסְתַּכֵּל וְרָאָה שְׁנֵי אֲנָשִׁים עֹבְרִים נְצִים - חָרָה לוֹ מְאֹד, וְאָמַר לְרִשָּׁעִי: לָמָּה תִּכְּהַ רְעָךְ, כִּי יָדַע שְׂבֻזָּה תְּלוּיָה קְבֻלַּת הַתּוֹרָה - שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בֵּינֵיהֶם קְטָטוֹת וּמְרִיבוֹת וְהַכְּאוֹת חֶסֶד וְשְׁלוֹם, שֶׁהֵם בְּחִינַת עִזּוֹת דְּסִטְרָא- אַחְרָא, שֶׁהֵם פָּגָם בְּכָל הַתּוֹרָה כְּלָה, כַּנִּ"ל.

וְעַל-כֵּן כְּשֶׁהִשְׁבִּיבוּ לוֹ עִזּוֹת, אָמַר: אֲכֵן נִזְדַּע הַדְּבָר. וּפְרַשׁ רִשִׁי,
שְׁנִזְדַּע לוֹ מִפְּנֵי מָה הֵם מִתְּעַכְּבִים כָּל-כָּף בְּגָלוֹת, הִינּוּ
כַּנִּ"ל, כִּי עַל-יְדֵי עִזּוֹת דְּסִטְרָא-אַחְרָא מִתְּגַבֵּר מַלְכוּת הַרְשָׁעָה,
שֶׁעֵקֶר מְמִשְׁלָתָם עַל-יְדֵי עִזּוֹת דְּסִטְרָא-אַחְרָא, בְּבְחִינַת עִזּוֹת -
מַלְכוּתָא בְּלֹא תְּגָא, וְעַל-כֵּן הֵם מִתְּעַכְּבִים בְּגָלוֹת תַּחַת מַלְכוּת
הַרְשָׁעָה, כִּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה מִמַּלְכוּת דְּסִטְרָא-אַחְרָא, וְעֵקֶר
קְבֻלַּת הַתּוֹרָה וְקִיּוּמָהּ תְּלוּיָה בְּבְחִינַת עִזּוֹת, דְּהִינּוּ
לְהַגְבִּיר עִזּוֹת דְּקִדְשָׁה - לְהִיּוֹת עֵז כַּנִּמּוֹר בְּעִבּוּדָתוֹ
יִתְּבַרְךָ, וְלַעֲמֹד כְּנֶגֶד עֵזִי פָּנִים שְׂבִדוֹר, שֶׁהֵם כָּל הַמוֹנְעִים
מִעִבּוּדָתוֹ יִתְּבַרְךָ, לְהַכְנִיעַ וּלְבַטֵּל עִזּוֹתָם הָרַע
דְּסִטְרָא-אַחְרָא, וְכַנִּ"ל:

ליקו"ה חובל בחברו ד' ב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמעון אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

הילולא דצדיקיא

טוֹעֲמִיָה

כ' טבת

❦ רבינו משה בן מיימון – הרמב"ם ז"ל ❦

שָׁמַעְתִּי בְּשֵׁמוֹ שֶׁהָיָה מְדַבֵּר עִם אֶחָד מִבְּנֵי הַנְּעוּרִים וְהָיָה מְחַזֵּק אוֹתוֹ מְאֹד מְאֹד בְּהַתְּבוּדוֹת וְשִׂיחָה בֵּינֵנו לְבֵין קוֹנֵנו בְּלִשׁוֹן שְׁמֵדָבָרִים בּוֹ כְּדַרְכּוֹ ז"ל. וְאָמַר לוֹ שֶׁבְּתַחֲלָה זֶה הָיָה עֶקֶר הַתְּפִלָּה מֵה שֶׁהָיָה כָּל אֶחָד מְדַבֵּר מֵה שֶׁבְּלָבוֹ לִפְנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּלִשׁוֹן שֶׁהָיוּ מְדַבְּרִים בּוֹ בְּמִכְבָּאָר בְּרַמְבַּ"ם בְּתַחֲלַת הַלְכוֹת תְּפִלָּה. עַיִן שָׁם שְׁמֵיכְבָּאָר שָׁם זֹאת הֵיטֵב שֶׁבְּתַחֲלָה הָיָה זֶה עֶקֶר הַתְּפִלָּה וְכוּ'. אֵד אַחֵר כִּד רְאוּ אֲנִשֵּׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה וְכוּ' וְתַקְּנוּ סֵדֵר הַתְּפִלָּה עַיִן שָׁם. אֲבָל עַל כָּל פְּנִים מְדִינָא זְהוּ עֶקֶר הַתְּפִלָּה. עַל כֵּן גַּם עֲכָשׁוּ שְׁמֵתְפִלְלִין סֵדֵר הַתְּפִלָּה שֶׁתַּקְּנוּ אֲנִשֵּׁי כְּנֶסֶת הַגְּדוּלָּה, טוֹב מְאֹד לְהֵאָדָם לְהִיּוֹת רְגִיל לְהַתְּפַלֵּל לִפְנֵי ה' יִתְבָּרַךְ תְּפִלוֹת וְתַחֲנוּנוֹת וּבִקְשׁוֹת מִלְּבוֹ בְּלִשׁוֹן שְׁמֵיכְבִּין שְׁיִזְכְּהוּ ה' יִתְבָּרַךְ לְעַבּוֹדָתוֹ בְּאַמֶּת כִּי זֶה עֶקֶר הַתְּפִלָּה כְּנֹזֵכֵר לְעִיל.

שיחות הר"ן רב"ט

אִי אֶפְשָׁר לָנוּ עֵתָה לִידַע דִּינֵי הַתּוֹרָה עַל בְּרִינָה, כִּי אִם כְּשִׂיחָיָה לָנוּ סְפָרֵי הַש"ס עִם פְּרוּשׁ רַש"י וְתוֹסְפוֹת וּמְהַרְש"א וּשְׂאָר מְפָרְשִׁים, וְסְפָרֵי הַר"י אִי עִם כָּל הַפְּרוּשִׁים, וְסְפָרֵי הַר"א וְהַרְמַב"ם וְנוֹשְׂאֵי בְּלִיּוֹ, וְהַטּוֹר וּמְפָרְשֵׁי, וְסְפָרֵי הָאֲחֵרוֹנִים, הַבֵּית יוֹסֵף וְהַרְמ"א וְנוֹשְׂאֵי כְּלֵיהֶם וְכוּ' וְסְפָרֵי שְׂאֵלוֹת וְתַשׁוּבוֹת וְכוּ', שֶׁכָּכֵל אֵלּוֹ מִשְׁתַּמְּשִׁים הַגְּדוּלִים בְּסְפָרֵי תַשׁוּבוֹתֵיהֶם כְּשֶׁרוֹצִים לְבָרֵר לָנוּ דִין לְאַמֶּתוֹ. וּבְלַעֲדֵי כָּל הַסְּפָרִים הַנ"ל וְיוֹתֵר מֵהֶם, אִי אֶפְשָׁר עֵתָה לְבָרֵר הַדִּין לְאַמֶּתוֹ.

ליקוטי הלכות יין נסך ג' ה

רַבְּנוֹ אָמַר: אִף עַל פִּי שְׁלַעֲתִיד, כְּשִׂיחָיָה לָנוּ לִידַע אִיזוֹ הַלְּכָה, יִפְתָּחוּ וְיַעֲיִנוּ בִּי"ד תְּחֻזָּקָה שֶׁל הַרְמַב"ם, אִף עַל פִּי כֵּן בְּסֵפֶר "מוֹרָה נְכוּכִים" וְתַחֲקִירוֹת בְּשְׂאָר סְפָרָיו שְׁחֵבֵר - אִסוּר לְהַסְתַּבֵּל.

שיש"ק

עמוד זה נתרם לזכות אברהם בן נחמה הי"ו
לכבוד נשמת רבינו משה בן מיימון זצ"ל זיע"א

טוֹעֲמִיָה

ההולמים בתורת ה'

כ"ב - חותם בתוך חותם

אַנְחָה - צְמִיחַת קֶרֶן יְשׁוּעָה

כָּל זְמַן שֶׁהָאָדָם מְשׁוֹקֵעַ לְגַמְרֵי בַחֲשָׁד ח"ו אִזּוֹ אֵינוֹ מְרַגֵּישׁ בְּצַרְתִּי נַפְשׁוֹ כָּלֵל, וְהוּא כְּאֶבֶן דּוֹמָם חֵם וְשָׁלוֹם, וְאֵינוֹ מִתְאַנֵּחַ וְצוֹעֵק עַל צַרְתִּי נַפְשׁוֹ כָּלֵל וּבְעֵינַי שֶׁפָּרְשׁוּ הַקְּדָמוֹנִים ז"ל וַיָּמַת מִלֶּדֶ מְצַרִּים אִזּוֹ וַיֵּאָנְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבוּדָה, כִּי הִתְחִילוּ לְהִרְגִישׁ בְּצַרְתִּי נַפְשָׁם, מַה שֶּׁאִין בֶּן קָדָם לָזֶה הָיוּ מוֹנְחִין בְּשִׁפְלוּת וּמְרִירוֹת כְּזֶה עַד שֶׁלֹּא הָיוּ מִתְאַנְחִין וְצוֹעֲקִין כְּלָל.

נִמְצָא שֶׁבְּחִינַת הַקּוֹל שׁוֹפֵר שֶׁהוּא בְּחִינַת מְקוֹל אֲנִיחָתִי הֵיא גַם בֶּן כְּבֹד אֵיזָה צְמִיחַת קֶרֶן יְשׁוּעָה, מֵאַחַר שֶׁמְרַגֵּישׁ כְּבֹד בְּצַרְתִּי נַפְשׁוֹ וְצוֹעֵק לַה' הָעוֹנֶה בְּעֵת צָרָה, וְזֶה בְּחִינַת מַה שֶׁתְּקִיעַת שׁוֹפֵר מְצַוֵּתוֹ בְּיוֹם דִּיקָא, הֵינוּ כְּשֶׁנִּמְשָׁד עָלֵינוֹ אֵיזָה הָאָרֶץ מִהַנְּשִׁמָּה וְהַדְּעַת לְהִרְגִישׁ בְּצַרְתִּי אֵיךְ שֶׁעֲזוֹת הַגּוֹף וְעָרְלַת בְּשָׂר גָּבֵר כָּל כֶּהָ עַד שֶׁאֵיזָה יְכוֹלָה הַנְּשִׁמָּה לְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף, אִזּוֹ מִתְאַנֵּחַ וְצוֹעֵק עַל זֶה וּבְאַמַּת הָאֲנִיחָה וְהַצְעָקָה עֲצוּמָה הוּא גַם בֶּן כְּבֹד מְצַד הָאָרֶת הַנְּשִׁמָּה שֶׁמְרַחֶמֶת עַל הַגּוֹף גַם בֶּן וְרוּצָה לְהֵאִיר בּוֹ, וְעַל כֵּן הוּא בְּבְחִינַת אֹרֶךְ יוֹם בְּחִינַת תְּקִיעַת שׁוֹפֵר שֶׁמְצַוֵּתוֹ בְּיוֹם. רַק שֶׁהָאָרֶת זֹאת הוּא בְּחִינַת אֹרֶךְ הַיּוֹם בְּתַחֲלָתוֹ, וְעַל יְדֵי הָאֲנִיחָה וְהַצְעָקָה עֲצוּמָה זוֹכֶה לְשִׁבֵר עֲזוֹת הַגּוֹף וְלִמּוֹל עָרְלַת בְּשָׂר, וְאִזּוֹ יוֹכֵל לְקַבֵּל אֹרֶךְ הָעֵצָם שֶׁהוּא הָאָרֶת הַנְּשִׁמָּה בְּשִׁלְמוֹת:

פרפראות לחכמה כ"ב

נדבת חברי חבורת הליכה עם תורה בכולל חצות
לרגל שמחת הולדת הנכדה תחי' לראש הכולל שיחי'

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז' רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

בַּעַת שְׂנוּסַע מַעִיר אַחַת בַּעַת שְׂנוּפֵטֵר שָׁם אֶחָד שֶׁהָיָה מְקַרֵּב אֵלָיו קֶצֶת, כִּי
לֹא הָיָה נוֹסֵעַ אֵלָיו לְבִרְסָלָב כָּלֵל רַק בְּזִלְאֵטִיפֶלֶע הָיָה מְקַרֵּב אֵלָיו מְעַט,
וְזֶה הָאִישׁ שְׂנוּפֵטֵר שָׁם בְּאוֹתָהּ הָעִיר הַנַּ"ל הִנִּיחַ שָׁם שָׁם טוֹב מְאֹד, אִזְ אָמַר
רַבְּנוּ ז"ל הֲלֹא גַם מִי שְׂנוּגָע בּוֹ אֶפְלוּ בְּאַצְבָּע קִטְנָה אֵין לְשַׁעַר מַעְלָתוֹ. כִּי
הֲלֹא זֶה הָאִישׁ לֹא הָיָה מְקַרֵּב אֵלָי כֹּף כִּי אִם מְעַט דְּמַעַט, כְּאֲשֶׁר אַתֶּם
יּוֹדְעִים וּמְבִינִים כִּי לֹא נִסַּע אֵלָי כָּלֵל, אֶף עַל פִּי כֵן הִרְאִיתֶם גְּדֹל הַשָּׁם טוֹב
שֶׁהִנִּיחַ אַחֲרָיו, וְהַכֹּל מִשְׁבָּחִים וּמְפָאָרִים אוֹתוֹ שֶׁהָיָה זוֹכֵר אֶת הַשָּׁם יְתִבְרַךְ
עַד סוּף הַסִּתְּלָקוֹתוֹ, וְשָׂאָר שְׁבָחִים נְאִים בְּאַמַּת שְׁסַפְרוּ עָלָיו, כִּי אֶפְלוּ מִי
שְׂנוּגָע בִּי מְעַט, מֵהַ יְקָרָה מַעְלָתוֹ לְעוֹלָמִי עַד וּלְנִצְחַ נְצָחִים:

וּפְעַם הַתְּפָאָר עֲצָמוּ וְאָמַר בְּדֶרֶךְ צַחוֹת בְּזֶה הַלְּשׁוֹן:

וְוַעַר סַע רִירַט זִיךְ אָן
אֵין מִיר מִיט אַ פִּינְגֶּער
וְוַעַט עַר זִיךְ שׁוִין מִיט
קִיין זִיבן וואַסֶּערן
נִישַׁט אַפּוואַשן

❧ תרגום ❧

מִי שְׂנוּגָע בִּי בְּאַצְבָּע, שָׁבַע מִימֹת כְּבָר לֹא יִרְחַצוּהוּ מְזֵה.

חיי מוהר"ן ש' (וכת"י) שיש"ק (החדש) ח"א קלח

ההתחזקות בעבודת ה' שהייתה להם. באותה שעה הזכיר מוהרנ"ת כמה צדיקים בשמותיהם: הצדיק הגדול הזה היה פה גדול פי היה לו מדה פזאת של התחזקות, ומדוע הגיע הצדיק האחר למדרגתו הנשגבה, משום שהייתה לו מדה פזאת וכזאת של התחזקות, ומדוע אני כפי שאני, סיים מוהרנ"ת, כי יש לי את המדה הזאת של התחזקות. כלומר כל התקדמות והתעלות בעבודת ה' תלויה בעקרה כמה שהאדם מחזיק עצמו לא לפל, כי רק על ידי כך הוא יכול להתעלות ולהתקדם בעבודתו יתברך.

ההתחזקות שיכת בכל מצב, בכל מדרגה, בכל זמן ובכל מדה: יש ואדם צריך פשוט להתענות מעביות גשמיות ולהטהר מחטאים גדולים שהוא שקוע בהם, הלה צריך להתחזקות עצומה שלא יתיאש ולא יחשב שנבצר ממנו להזדקק ולהתקרב אל הקדושה. אדם אחר רוצה להגיע למדה טובה מסוימת, או לאיזה הרגשה והשגה ברוחניות. גם הוא צריך להתחזק כי הוא רואה שלמרות רצונו העז להגיע לאיזה השגה ברוחניות, עוברים ימים ושנים והוא לא מגיע למה שהוא משתוקק. גם זה וגם זה צריכים להתחזק, לא להרפות ולא להזניח, אלא להמשיך ולשאף. כי בסופו של דבר, על ידי רצון ושיאיפה אמתיים מלוים בהתחזקות תמידית, יזכה להגיע למה שהוא משתוקק להגיע.

בתורה הידועה "קרא את יהושע" (לקוטי מוהר"ן סימן ו') מלמדנו רבנו דרך בעבודת התשובה: פאשר האדם שואף להגיע לתשובה ושיתקבל לרצון לפני אדון כל העצה היא - כותב רבנו: "אומרים לו המתן". מפני שבהתאם למדרגתו העכשוית עדין אי אפשר לתת לו את מה שהוא רוצה, ולכן הוא צריך להמתין בסבלנות עד שיזכה לקבל, מוחין טהורים, השגה בקדושה וכדומה. אך מה יעשה בינתיים עד שיקבל את אשר הוא משתוקק אליו? מה יעשה בתקופת ההמתנה...?

ובכן, עד אז צריך הוא להפעיל את מדת הרצון; לא להרפות מלרצות ולהשתוקק. וכמשל האדם הבא לקנות שמן אפרסמון (המובא שם), המרמז על "שמן משחת קודש" - מוחין קדושים וטהורים, שלא יפסיק לרצות ולשאף לקבל את השמן. כי יש והאדם שואף להגיע לדבר מה, וכאשר אין נותנים לו מיד, אזי הוא מתיאש, מפסיק לרצות והוא "מוותר" וחושב להרפות מהרצון. אך לא ולא! תחלה צריך לדעת ולחרוט היטב במחו שצריך להמתין ולא לדחוק את השעה... אך בעת ההמתנה - לא להחליש כהוא זה את הרצון ולא לצנן את השתוקקות.

דיבורי אמונה מהרה"ח רלוי"צ בנדר ז"ל ח"א כא

בהיותנו בעולם הזה, לא נוכל להעריך נכונה כמה חשוב לברח מן הרע רגע אחד קודם. רק שם, לעתיד לבוא, נוכל להבין עד כמה חשוב להיות רגע אחד פחות בידי הסטרא אחרא. ואם אין מעריכים זאת כראוי, צריך לפחות להאמין שהמקדים אפילו רגע אחד לברח מן הרע, הרי זה מעלה ומשבח. שנוזקה לפחות לתשובת ימי החול המרובת מפסול וכשר, טמא וטהור, אסור ומותר (כי לתשובה בבחינת שבת, שבייתה וניחא - מעטים הם הזוכים לה), שלפחות נמצאים גם בטהור ובכשר ולא לגמרי בפסול וטמאה. וגם להשתדל לא להתמהמה הרבה מדי בפסול, באסור ובטמא, ובדאי לא לקנות שם מעמד ושבייתה חלילה, "טבעתי ביון מצולה", אבל לפחות "זאין מעמד"!...

גם כשאנו עומדים עתה בשבועות התשובה של ימי השובבי"ם - שבדאי כל אחד משתדל שתהיה לו שיכות כלשהי לתשובה, להשתנות לטובה בכל עניונו, ללמד יותר ולהתפלל יותר ולמעט בצרכים גשמיים; עם כל זאת, הנוכח להתיימר ולחשב שאנו כבר אוחזים בתשובה של "שבייתה וניחא", תשובת שבת?! אבל למצער צריכים לשמוח בזה שבכל זאת זזים זיז כלשהו ויוצאים פחות השערה מהגשמיות. אך חלילה לא להסתפק בזה אלא לרצות יותר ויותר.

וכמה עלינו להודות ולהלל להשם יתברך על אשר זכינו להמנות עם שמעי לקחו של רבנו הקדוש, המנחה אותנו ומוליך אותנו על כל צעד ושעל ובכל רגע ורגע, כגמל עלי אמו, מה לעשות ומה לחשב וכיצד לחשב נכונה, ולא לטעות בהשקפה בלתי נכונה.

הנה, למשל, העולם אומרים "כשאוכלים חזיר לפחות ייזל השומן על הזקן" (כלומר אם אתה כבר חוטא אל תסתיר מעשיך, ולפחות ידעו הבריות מכה ואל תחשיב עצמך לאדם מכבד). ואלו המתחנכים על דרכו הטהורה של רבנו יודעים גם את מה שאמר רבנו על כך: "ואני אומר, כשאוכלים חזיר לפחות לא ייזל על הזקן"... כלומר, גם אם האדם שקוע בחטא נורא כזה, פאכילת "דבר-אחר" רחמנא ליצלן, שלפחות יטמין ויסתיר עצמו, שלפחות ידע שהוא חוטא. ואכן בכחה של הבושה הזאת והחרטה העמקה להוציא אותו גם מיון המצולה העמק בו הוא שקוע עם שתי רגליו רחמנא ליצלן.

בדרך הקדש של רבנו, תופסת ההתחזקות מקום נכבד ביותר, עד שנתן לומר שכל אחד כפי ערכו זכה למה שזכה כפי מדת התחזקותו וכפי כמה שהחזיק עצמו, מוהרנ"ת אמר פעם, שגם צדיקים גדולים ביותר, מדת גדלתם, השגתם ומדרגתם הנעלה, נמדדת כפי

זמני שבת קודש – פרשת שמות

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	4:06	4:05	4:21	4:03	4:15	4:03	3:45	4:12
שקיעה ערב שב"ק	4:46	4:45	4:43	4:43	4:45	4:43	4:07	4:34
חצות הלילה	11:11	11:12	11:11	11:07	11:11	11:08	10:47	11:08
עלות השחר	5:19	5:20	5:21	5:20	5:20	5:20	6:07	5:50
עטיפת הטלית	5:42	5:43	5:44	5:44	5:43	5:44	6:37	6:16
נין החמה	6:37	6:38	6:39	6:39	6:38	6:39	7:51	7:18
סוף זמן קר"ש מג"א	8:18	8:18	8:19	8:17	8:18	8:18	8:48	8:40
חצות היום	11:39	11:40	11:41	11:38	11:40	11:39	11:59	11:56
שקיעה יום שב"ק	4:47	4:46	4:44	4:43	4:45	4:43	4:07	4:34
צאת השבת	5:22	5:23	5:23	5:19	5:22	5:20	5:02	5:46
צאה"ש 72 דק'	5:59	5:58	5:56	5:55	5:57	5:55	5:19	

כללים: הדלה"ג בירושלים ובני"ש מירון והר יונה 40 דק, במודיעין 30 דק, בב"ב וחול"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוף קר"ש (מג"א כנהוג) מעלול"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת וארא

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
דף היומי גמרא מגילה	יד	טז	טז	יז	יח	כ
עמוד היומי ליקוטי מוהר"ן קמא	י.	י:	יא.	יא:	יב.	יג.
דף היומי ליקוטי הלכות או"ח ח"ב	קצ	קצא	קצב	קצג	קצד	קצו
התורה הזמנית	תורה כ"ב - חותם בתוך חותם					